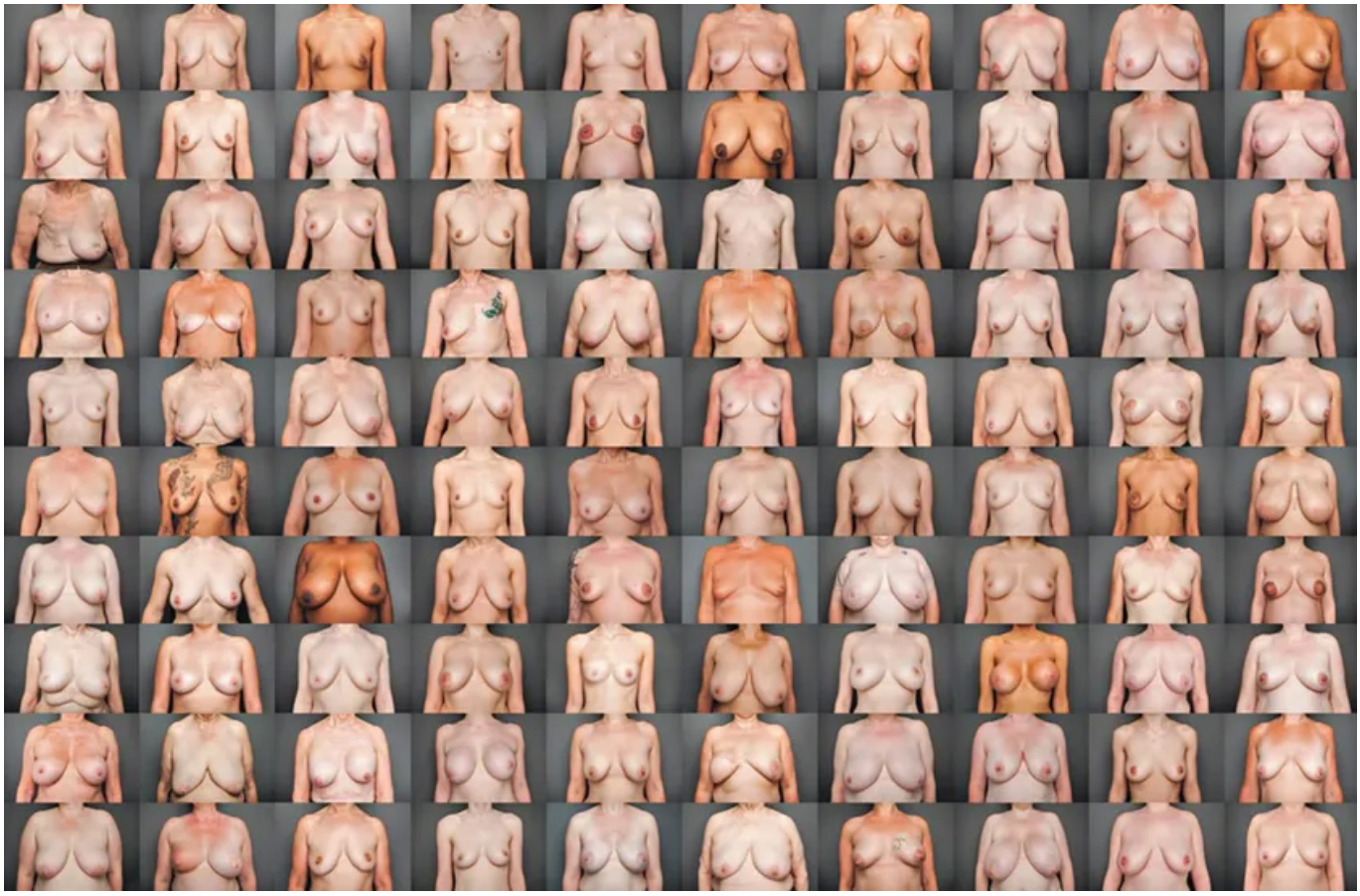
Το γυναικείο στήθος (χωρίς φτιασίδια)

written by Νέλλη Δεμέστιχα | 12.12.2014

Δεν έχω καμία σχέση με την Ιατρική.

Αλλά μας έχουν κυριολεκτικά μπουχτίσει οι ντελάληδες του οφθαλμολάγνου φαλλοκρατισμού.

Για τις αυξητικές η τις μειωτικές στήθους, για τα Wonderbra, για το χτίσιμο άλλων όμορφων ανθρώπων με τη σιλικόνη και τα νυστέρια.

Όλες μας νοιώθουμε ότι τα στήθη είναι οι πιο ευαίσθητοι αισθητήρες.

Σαν τα καναρίνια των ανθρακωρύχων τα παρομοίασε κάποιος.

Στις στοές που κατέβαιναν οι ανθρακορύχοι έπαιρναν μαζί τους ένα καναρίνι που είναι εξαιρετικά ευαίσθητο σε τοξικό περιβάλλον και πεθαίνει αμέσως.

Έτσι δίνονταν το σήμα κινδύνου για την εγκατάλειψη του χώρου.

Αναλογικά η συμπεριφορά τους μας ειδοποιεί ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές στη διατροφή,τη διαβίωση τον έλεγχο του σώματος μας. Αντιληπτό είναι ότι ένα ξένο σώμα (σιλικόνη) προκαλεί διαταραχή της ισορροπίας του αισθητήρα.

Είναι ενεργειακά κέντρα όπου κυκλοφορεί το λεμφικό υγρό ,έχουν τη δική τους νοημοσύνη και ρυθμίζουν τη θερμοκρασία τους ανάλογα με αυτή του νεογνού που θηλάζει.

Δεν έχουν μυικό ιστό και χρειάζονται κίνηση για την κυκλοφορία και ελεύθερη αναπήδηση, τα σφιχτά σουτιέν -ειδικά αυτά με τις μεταλλικές μπανέλες- δεν πνίγουν μόνο την ανάσα αλλά και τη λειτουργία τους.

Για το "χρυσό υγρό", το μητρικό γάλα, δεν είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε πόσο θωρακίζει τον οργανισμό του μωρού διά βίου και πως με το λούσιμο των γαλακτοφόρων πόρων προλαμβάνεται ο συνηθέστατος πλέον καρκίνος του μαστού.

Αντέγραψα ένα σχετικό ρεπορτάζ της Λώρα Ντόνσγουορθ από τον Γκάρντιαν.

Είναι λόγια απλών γυναικών.

Γι' αυτό και σπουδαία.

Στη μακρινή σοφή Μογγολία, για να διασκεδάσουν ένα ανήσυχο ή στεναχωρημένο μωρό γονείς, παπούδες, γιαγιάδες, σηκώνουν τα ενδύματά τους και κουνούν τα στήθη τους όλοι μαζί.

Μοιράζονται συλλογικά μια χειρονομία αυτοικανοποίησης.

Οι ευρωπαϊκοί και μεσανατολίτικοι μορφασμοί για να καλμάρει ένα παιδί είναι δείγμα της καθυστέρησής μας.

Πώς αισθάνεστε για το στήθος σας; Μια φωτογράφος ζήτησε από 100 γυναίκες να αποκαλυφθούν.

Laura Dodsworth, The Guardian

Δεν είναι το γυμνό ούτε η ποικιλία σε σχήματα και μεγέθη αυτό που σοκάρει στις 100 φωτογραφίες με γυναικεία στήθη της Λόρα Ντόντσγουορθ, αλλά η συνειδητοποίηση ότι εικόνες με στήθη που δεν είναι όλα ομοιόμορφα και δεν έχουν υποστεί φώτοσοπ είναι τόσο σπάνιες. «Βλέπουμε φωτογραφίες με στήθη παντού» λέει η 41χρονη φωτογράφος, «αλλά είναι εξωπραγματικά. Προκαλούν μια καθόλου κολακευτική σύγκριση αλλά και ένα ανέφικτο ιδανικό. Ήθελα να ξανακάνω τις γυναίκες ανθρώπινες, μέσα από ειλικρινείς φωτογραφίες.»

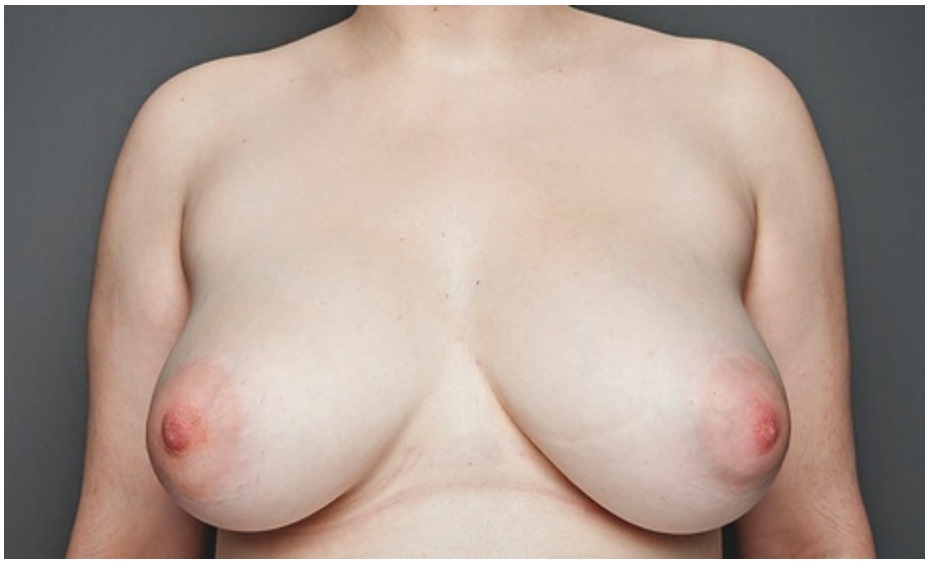
Η Ντόντσγουορθ πήρε μακροσκελείς συνεντεύξεις από όλες τις γυναίκες ρωτώντας τες πώς αισθάνονται για το στήθος τους. Οι συνεντεύξεις γρήγορα φορτίστηκαν συναισθηματικά περισσότερο από όσο είχε φανταστεί. «Ανακάλυψα ότι το στήθος, ενώ

έχει ενδιαφέρον από μόνο του, είναι και καταλύτης για να γίνει συζήτηση για τις σχέσεις, τη σωματική εικόνα και τη γήρανση. Κατάλαβα ότι προχώρησε σε εξερεύνηση του τι σημαίνει να είσαι γυναίκα.» Η φωτογράφος συγκεντρώνει χρηματοδότηση μέσω του kickstarter για να εκδώσει ένα βιβλίο για το πρότζεκτ.

Τα μοντέλα της έχουν ηλικίες από 19 ως 101 χρονών και συμπεριλαμβάνουν μια κληρικό, επιζώσες καρκίνου και γυναίκες που έχουν κάνει εγχειρίσεις. Η απόλυτη ανωνυμία που προσφέρει στα μοντέλα της οδήγησε σε ειλικρινείς συνεντεύξεις, με ένα φάσμα από το όμορφο στο οδυνηρό περνώντας από το κοινότυπο. Πολλές γυναίκες έκλαψαν. Η ίδια η Ντόντσγουορθ αισθάνθηκε κάθαρση: «Κάτι που με εξέπληξε ήταν ότι άλλαξε το πώς αισθανόμουν εγώ για το στήθος μου. Αισθάνθηκα πιο δεμένη μαζί του και έγινε πιο ερωτογενές».

Η Ντόντσγουορθ συμμετείχε και η ίδια, αλλά βρήκε δύσκολο το ότι δε θα παραμείνει ανώνυμη: «Ένα φίλος είπε ότι δε θα έπρεπε να το κάνω γιατί οι συνάδελφοι του άντρα μου θα το δουν και κάποιος άλλος ρώτησε πώς θα αισθανθούν οι γιοι μου όταν μεγαλώσουν. Και τα δύο επιχειρήματα αφορούσαν άντρες στη ζωή μου και θεώρησα ότι δεν ήταν αρκετά σημαντικός λόγος για να με σταματήσουν, ως καλλιτέχνιδα, ως γυναίκα και ως φεμινίστρια.»

Το σύνολο των 100 φωτογραφιών μαγνητίζει. Πράγματι, όταν τις έδειξε στον άντρα της η έκπληξή του ήταν μεγάλη. Οι πρώτες του λέξεις ήταν «Μα, απλώς δε μοιάζουν ποτέ έτσι στα περιοδικά». Για τη Ντόντσγουορθ αυτό τόνισε τη σημασία της δουλειάς της: «Αισθάνομαι ότι μόνο και να κοιτάξει κανείς τις φωτογραφίες θα αλλάξει η άποψή του για το γυναικείο στήθος.» *Ρουθ Λεβί*

Ηλικία: 21
Παιδιά: όχι

«Οι συζητήσεις με τη μητέρα μου σχετικά με το βάρος μου άρχισαν από πολύ μικρή ηλικία»

«Παρατήρησα ότι οι άντρες με κοιτούσαν διαφορετικά αφού μεγάλωσε το στήθος μου». Μου αρέσει το στήθος μου. Είναι αρκετά μεγάλο και στητό. Δεν είναι ούτε το καλύτερο ούτε το χειρότερο που έχω δει. Ο πατέρας μου είναι Τούρκος και μουσουλμάνος και η μητέρα μου είναι Εβραία. Εγώ είμαι άθεη αλλά έχω αυτό το παράξενο κράμα εθνικοτήτων. Όταν είμαι με τους μουσουλμάνους παππούδες μου προσέχω τι θα φορέσω.

Κάποιοι από τους μεγαλύτερους καυγάδες με τη μητέρα μου ήταν για το βάρος μου. Λέει ότι έχει ταλαιπωρηθεί με το βάρος της και την εμφάνισή της σε όλη της τη ζωή και δε θέλει να το περάσω κι εγώ αυτό. Αν πιστεύει ότι κάτι τέτοιο θα φέρει αποτέλεσμα, θα με πιέσει και το σέβομαι. Πιστεύει απλώς ότι αν πρόσεχα περισσότερο το βάρος μου θα ήμουν πιο όμορφη.

Πιστεύω ότι η "σελίδα 3" κάνει κακό στις νεαρές κοπέλες. Είναι σαν να λέει «Εδώ είναι το σημείο αναφοράς. Αυτό θέλουν οι άντρες. Δεν είμαι έτσι, άρα δεν αρέσω στους άντρες.» Επηρεάζει την αντίληψη που έχουμε για την ομορφιά και κάνει τις κοπέλες να πιστεύουν ότι η αξία τους εξαρτάται από τη σεξουαλικότητά τους και όχι από τις σκέψεις και τις πράξεις τους.

Το πρόσεξα ότι οι άντρες με κοίταζαν διαφορετικά αφού μεγάλωσε το στήθος μου. Στο πανεπιστήμιο έκανα περισσότερο περιστασιακό σεξ από ό,τι πίστευα ποτέ ότι θα έκανα. Σχεδόν ένοιωθα ευγνωμοσύνη που κάποιοι με έβρισκαν ελκυστική, πράγμα που είναι γελοίο.

Την πρώτη χρονιά ήμουν μέλος ενός αθλητικού συλλόγου με πολλά αγόρια και πιεζόμουν πολύ για να προσαρμοστώ. Τελικά κοιμήθηκα με τη μισή ομάδα. Ποτέ δεν είχα σχέση. Μερικές φορές σκέφτομαι ότι δεν είναι φυσιολογικό. θέλω να κάνω σχέση αλλά, αν είχα, δε θα είχα πετύχει όσα έχω πετύχει μέχρι τώρα. Πρόσφατα στο τέλος μιας βραδιάς φιλήθηκα με έναν φίλο μου που έχω κοιμηθεί μαζί του δυο-τρεις φορές, αλλά του είπα ότι αυτή τη φορά ήθελα να γυρίσω σπίτι μου. Του είπα «το ξέρω ότι το έχουμε ξανακάνει, αλλά τώρα δε θέλω». Σχεδόν με ανάγκασε να του κάνω στοματικό. Ήταν απαίσιο. Ήταν ένα αγόρι που θεωρούσα καλό μου φίλο. Κατάφερα να τον σταματήσω κάπου στη μέση. Ήμασταν και οι δύο πολύ μεθυσμένοι, πράγμα που δε βοηθάει καθόλου. Τώρα λέει ότι δεν το θυμάται. Είμαι ακόμα θυμωμένη. Δεν έχω πει ποτέ ότι είμαι θύμα βιασμού. Πιστεύω ότι πολλές κοπέλες δέχονται τέτοιες συμπεριφορές, επειδή η αντίληψη που έχουμε για τη συναίνεση είναι συγκεχυμένη. Όποτε το σκέφτομαι αηδιάζω. Με έχει επηρεάσει περισσότερο από ό,τι περίμενα.

Ηλικία: 33
Παιδιά: 2

«Ο θεός δίνει ζωή και δημιουργεί και ως γυναίκα μπορείς να το νιώσεις αυτό»

«Η εκκλησία έχει μεγάλη ευθύνη για την αρνητική εικόνα που έχουν οι γυναίκες για το σώμα τους»
Το στήθος μου είναι μικρότερο από όσο ήταν πριν λίγους μήνες. Σταμάτησα να θηλάζω την κόρη μου όταν έγινε ενός έτους. Δεν με πειράζει, αλλά τα ρούχα μου έχουν αλλάξει. Όσα πριν ήταν όμορφα τώρα φαίνονται φαρδιά. Ως κληρικός πρέπει να φοράω άμφια που κλείνουν ψηλά στο λαιμό. Όσο είχα άδεια μητρότητας χάρηκα που φορούσα λίγο πιο ανοιχτές μπλούζες και είχα και μεγαλύτερο στήθος. Ήταν ωραία που μαύρισε το ντεκολτέ μου από τον ήλιο και αισθάνθηκα λίγο πιο θηλυκή.
Τα άμφια είναι φτιαγμένα για να ελαχιστοποιούν την ατομικότητα. Οι κληρικοί είμαστε έκθετοι/ες στην οπτική των άλλων και στη μεταβίβαση, επειδή η θέση μας είναι ιδιαίτερα συναισθηματικά φορτισμένη. Έχουμε να κάνουμε με τον εσωτερικό κόσμο και την πνευματικότητα.

Αισθάνομαι πολύ άνετα να θηλάζω στην εκκλησία και ενθαρρύνω και άλλες μητέρες να το κάνουν. Στην ακολουθία των ευχαριστιών γίνεται μια προσευχή κατά την οποία ψωμί και κρασί προσφέρονται στο θεό και αγιάζονται. Οι λέξεις του Ιησού που ακούγονται σε αυτή την προσευχή για το ψωμί είναι «τούτο εστί το σώμα μου, το υπέρ υμών κλώμενον» και για το κρασί «ούτο εστί το αίμα μου, το υπὲρ υμών εκχυνόμενον». Καθώς εγώ θήλαζα το μωρό μου εκείνη τη στιγμή, η εικόνα του Ιησού να ταΐζει τους φίλους του στο μυστικό δείπνο και την εκκλησία για γενιές και γενιές είχε βαθύ αντίκτυπο μέσα μου.

Αυτό μου δίνει δύναμη όταν προσπαθώ να κατανοήσω την πνευματικότητα του ρόλου μου ως μητέρας και ως ιερέα και πώς αυτά τα δύο σημαντικότατα πράγματα

συνδυάζονται στη ζωή μου. Και οι δύο ρόλοι απαιτούν να είμαι διαθέσιμη για τους ανθρώπους που νοιάζομαι. Χρειάστηκε προσπάθεια για να μοιράσω τον εαυτό μου ανάμεσα σε αυτά τα δύο.

Η χριστιανική εκκλησία έχει μεγάλη ευθύνη για τα αρνητικά συναισθήματα των γυναικών για το σώμα τους και τη ντροπή που νιώθουν για τη σεξουαλικότητά τους. Πιστεύω ότι οι άντρες φοβούνται την ικανότητα των γυναικών να δημιουργούν ζωή και να τρέφουν τα μωρά τους. Προφανώς αυτό είναι κομμάτι του λόγου για τον οποίο οι γυναίκες καταπιέζονται και αναγκάζονται να αισθάνονται ντροπή.

Ενθαρρύνω τις γυναίκες να αισθάνονται άνετα στην εκκλησία και δίνω το καλό παράδειγμα. Το να αποκαλύψω το στήθος μου μέσα στην ίδια μου την εκκλησία για να θηλάσω ήταν κάτι που δεν περίμενα ότι θα το έκανα. Όμως δε με κάνει να αισθάνομαι άβολα. Είναι φυσικό και σημαντικό και καθόλου ντροπή.

Ηλικία: 19
Παιδιά: όχι

«Στο σχολείο με ήξεραν ως “αυτή με το μεγάλο στήθος”»

Πριν να κάνω τη μειωτική επέμβαση αισθανόμουν ένα μείγμα δυσφορίας και ντροπής για το στήθος μου. Είχα αντικειμενικά προβλήματα και κυρίως γι’ αυτό έκανα την επέμβαση. Τελικά αφαιρέθηκαν δύο κιλά λίπους από το στήθος μου.

Αισθάνομαι πολύ καλύτερα τώρα. Πριν ίδρωνα πολύ και ντρεπόμουν γιατί νόμιζα ότι μύριζα. Είχα προβλήματα στην πλάτη. Κάποιες φορές μου έπαιρνε πολλή ώρα να σηκωθώ από το κρεβάτι και αν καθόμουν για πολλή ώρα πονούσε η μέση μου. Ακόμη έχω βαθιά σημάδια στους ώμους, από τα σουτιέν.

Έχω κατέβει έξι νούμερα. Τώρα φοράω DD. Ήταν η μεγαλύτερη μείωση που μπορούσα να κάνω χωρίς το αποτέλεσμα να δείχνει δυσανάλογο με το σώμα μου. Το σώμα μου ήταν πάντα πιο φαρδύ από των άλλων κοριτσιών, δυστυχώς, γιατί πάντα ήθελα να ήμουν μικροκαμωμένη. Αν μπορούσα να επιλέξω τις διαστάσεις μου, θα ήθελα να είμαι 1,60, μικροκαμωμένη και με μικρότερο στήθος. Πολλές φίλες μου ήταν πιο μικρόσωμες όσο μεγαλώναμε και όλοι τις έβρισκαν χαριτωμένες και όμορφες. Δεν είμαι ούτε ψηλή και ωραία ούτε μικρόσωμη και χαριτωμένη.

Τα κορίτσια στα αποδυτήρια με κοίταζαν με βλοσυρό βλέμμα όταν κάναμε γυμναστική. Κάποιες νόμιζαν ότι είχα κάνει προσθετική επέμβαση. Φορούσα 75GG. Κάποιες φορές δεχόμουν αγενή σχόλια από αγόρια και με ενοχλούσε πολύ στην αρχή. Ένιωθα πολύ άβολα. Αισθανόμουν ότι αυτός ήταν ο ορισμός μου στα μάτια του κόσμου. Σε όλο το σχολείο και το πανεπιστήμιο με ήξεραν ως «αυτή με το μεγάλο στήθος». Το στήθος ήταν το μόνο πράγμα που έβλεπαν οι περισσότεροι όταν με κοίταζαν.

Όταν είπα στους άλλους ότι θα κάνω μειωτική, οι αντιδράσεις των αγοριών και των κοριτσιών ήταν πολύ διαφορετικές. Η καλύτερή μου φίλη χάρηκε περισσότερο κι από εμένα. Ήξερε πόσο σοβαρό πρόβλημα είχα. Με υποστήριξε πραγματικά. Το θέμα ήταν τα αγόρια. Έλεγαν πράγματα του τύπου: «Πώς μπορείς να κάνεις κάτι τέτοιο; Είναι σαν να χαστουκίζεις το θεό.» και «Γιατί να τα ξεφορτωθείς; Είναι τέλεια!». Τα αγόρια θύμωναν μαζί μου επειδή θα αφαιρούσα κάτι που θαύμαζαν.

Είμαι ασεξουαλική και δεν έχω σύντροφο. Δεν είχα ποτέ επαφή με διείσδυση, αν και κάποιες φορές σχεδόν έκανα τα προκαταρτικά. Το στήθος μου ερεθιζόταν όταν ήμουν με κάποιον, αλλά δεν έφτανα σε σεξουαλική διέγερση. Το στήθος μου ήταν ευαίσθητο και αισθανόμουν κάτι μέσα από αυτό, αλλά δε μου έδωσε την ανάγκη να συνεχίσω περαιτέρω. Επειδή η μείωση ήταν διμερής και οι θηλές μου μετακινήθηκαν σε νέα θέση, έχασαν σχεδόν όλη την ευαισθησία τους.

Η εγχείρηση κράτησε τέσσερις ώρες. Αφαίρεσαν ένα τριγωνικό κομμάτι λίπους, έβαλαν τα υπόλοιπα μέρη στη θέση τους και μετακίνησαν τη θηλή για να είναι στη σωστή θέση σε σχέση με τον νέο, μικρότερο μαστό. Οι ουλές γίνονται λιγότερο ορατές γρήγορα. Θα έχουν εξαφανιστεί εντελώς σε λίγα χρόνια.

Πριν, παράγγελνα σουτιέν από εξειδικευμένες ιστοσελίδες. Δεν μπορούσα να βάλω στράπλες σουτιέν και φορέματα. Τώρα,βλέπω την αγορά ρούχων σαν μια εντελώς διαφορετική διαδικασία. Μπορώ να αγοράσω όμορφα εσώρουχα, αυτό είναι απίθανο! Αν και πολλές εταιρείες κατασκευάζουν μόνο μικρά νούμερα, λίγες μόνο φτιάχνουν κάτι ειδικά για γυναίκες με στήθος. Η καλύτερή μου φίλη με πήρε να αγοράσουμε σουτιέν μετά την επέμβαση. Γύρισε και μου είπε «θέλω να το δεις αυτό, θα χαρείς». Είχε βρει ένα σουτιέν στο παλιό μου μέγεθος το είχε βάλει στο κεφάλι της και είπε «κοίτα πόσο μικρό νούμερο έχεις τώρα σε σχέση με αυτό!». Ένιωσα μεγάλη χαρά που το είδα, επειδή κατάλαβα πόση διαφορά είχε. Ήταν μεγάλο βάρος να κουβαλάω συνεχώς ένα τέτοιο φορτίο.

Ηλικία: 101
Παιδιά: 1

«Δε θα έβγαινα ποτέ τόπλες, ούτε όταν ήμουν νέα»

«Έπεσα την προηγούμενη εβδομάδα, γι’ αυτό έχω μια μελανάδα»

Η κόρη μου γεννήθηκε μια βδομάδα πριν να εισβάλλει ο Χίτλερ και το γάλα μου σταμάτησε. Ήταν λόγω του σοκ. Ήμασταν Εβραίοι. Ήθελα να τη θηλάσω, αλλά τελικά μεγάλωσε και χωρίς αυτό.

Συνέλαβαν τον άντρα μου τη νύχτα των κρυστάλλων. Είχε βγει, παρά τις συμβουλές μου. Οι αρχές απαίτησαν να εγκαταλείψω το σπίτι μου. Πήγα στα αρχηγεία των SS και τους είπα με όσο πιο σαφή τρόπο αυτό που σκεφτόμουν: «Δε θα φύγω από το σπίτι μου και να πάτε στο διάολο!» Ίσως να ήταν χαζομάρα, αλλά η επίθεση είναι η καλύτερη άμυνα. Ο άντρας μου ήταν στο Νταχάου και έπρεπε να τον βγάλω με κάποιον τρόπο. Το αφεντικό του άντρα μου ήταν πρώην Ναζί, αλλά πολύ καλός άνθρωπος και μας αγαπούσε. Τον ρώτησα τι να κάνω και μου είπε: «πήγαινε στη γκεστάπο». Μου φάνηκε καλή ιδέα. Οι γονείς μου δε με άφησαν να το κάνω, αλλά εγώ είπα «Δε φοβάμαι το σατανά! Αν αυτό βοηθήσει, θα το κάνω.» Πήγα και έκλεισα ραντεβού.

Είδα έναν μεσήλικα άντρα και αρχίσαμε να μιλάμε. Μετά από μισή ώρα έπρεπε να φύγει, αλλά μου είπε «Υπόσχομαι να βγάλω τον άντρα σου σε τρεις εβδομάδες, αλλά θέλω κάτι από εσένα.» Νόμιζα ότι είχα καταλάβει τι ήθελε, αλλά είπα «Και τι μπορώ να κάνω για εσάς;» «θέλω να με επισκέπτεσαι δύο φορές την εβδομάδα. Μου αρέσει να κουβεντιάζω μαζί σου.» Ήμουν έτοιμη για οτιδήποτε. Τι σημασία έχει το «πράμα» μου αν είναι να ελευθερωθεί ο άντρας μου; Καμία σημασία. Αλλά ο τύπος όντως ήθελε μόνο κουβέντα. Και μετά από τρεις εβδομάδες ο άντρας μου επέστρεψε στο σπίτι.

Ήρθαμε στην Αγγλία ως πρόσφυγες, χωρίς λεφτά, κι έτσι αρχίσαμε από την αρχή, με ένα μωρό ενός έτους. Άρχισα ως γραμματέας σε μια βιομηχανία ιματισμού στο West End.

Στα 52 μου είχα έναν κόμπο στο μαστό. Έκανα υστερεκτομή τέσσερα χρόνια αργότερα. Αλλά δε μου βρήκαν τίποτα, ήταν καλοήθης. Είχα πιστέψει ότι ήταν καρκίνος. Τον καιρό εκείνο δε γινόταν βιοψία: αν υπήρχε όγκος αφαιρούσαν ολόκληρο το μαστό, έτσι γινόταν. Ήταν καλοήθης όγκος και δε χρειάστηκε να κάνω ακτινοθεραπεία.

Είπα στον άντρα μου «Σε πειράζει η γυναίκα σου να έχει μόνο έναν μαστό;». Μου απάντησε «θα σε πείραζε αν έχανα ένα πόδι;». «Φυσικά και όχι» του είπα. «Ορίστε η απάντηση». Τα συζητούσαμε όλα, και γι' αυτό ζήσαμε για 52 χρόνια ευτυχισμένοι.

Το στήθος μου ήταν ερωτογενής ζώνη. Είχαμε πολύ καλή σεξουαλική ζωή με τον άντρα μου και ήμασταν και πολύ φίλοι. Τίποτα δεν άλλαξε μετά τη μαστεκτομή –η σεξουαλική μας ζωή δεν άλλαξε μέχρι που ο άντρας μου έκανε εγχείρηση προστάτη. Πιστεύω ότι είμαι ευλογημένη: 52 χρόνια, πόσοι άνθρωποι έχουν τέτοια τύχη; Όχι και πολλοί.

Την προηγούμενη εβδομάδα έπεσα. Γι' αυτό έχω μια μελανιά. Αλλά θα περάσει. Η τελευταία φορά που έπεσα ήταν περισσότερο από ένα χρόνο πριν. Ακόμα δε χρησιμοποιώ μπαστούνι.

Όταν η θηλή μου ξαφνικά γύρισε προς τα μέσα, περίπου πριν 10 χρόνια, πήγα στο νοσοκομείο για εξετάσεις. Ξέρω ότι είναι δείγμα καρκίνου, αλλά μπορεί να είναι και σημάδι της γήρανσης. Δε με πειράζει.

Έχω συνειδητοποιήσει ότι έχω κάνει μαστεκτομή και δε θα έδειχνα ποτέ γυμνό το στήθος μου. Δε θα έκανα ποτέ τόπλες, ούτως ή άλλως, ούτε όταν ήμουν νέα. Μην ξεχνάτε ότι γεννήθηκα το 1912.

Το στήθος μου ήταν μικρό και δε θεωρούσα ότι ήμουν ωραία, αλλά ήμουν γεμάτη ζωή και είχα πάντα πολλούς φίλους και εραστές. Δε με απασχολούσε το σώμα μου.

Είμαι πολύ προσεκτική με την εμφάνισή μου. Φοράω ένα προσθετικό. Μια φορά το ξέχασα στις διακοπές. Έβαλα στη θέση του πολλές πλαστικές σακούλες! Όταν πάω για κολύμπι φοράω μαγιό με παραγέμισμα. Κολυμπούσα κάθε μέρα μέχρι τρία χρόνια πριν. Όταν ήμουν 97 μπορούσα να κάνω 20 φορές την πισίνα χωρίς διακοπή, αλλά ο φυσιοθεραπευτής μου είπε ότι παραήταν πολύ.

Ηλικία: 40
Παιδιά: 1

«Έχω δύο υπέροχα πεπόνια»

«Μπορείς να κάνεις φοβερό σεξ, όπως και να είναι το στήθος σου.»

Λατρεύω το στήθος μου, μου φαίνεται τέλειο. Έχω δυο υπέροχα πεπόνια! Μου αρέσουν που είναι τσαχπίνικα και το ένα μεγαλύτερο από το άλλο. Το προηγούμενο σαββατοκύριακο κατάλαβα με φρίκη ότι έχουν αρχίσει να κρεμάνε. Αναρωτιέμαι αν φταίει που έχασα βάρος ή αν έχει να κάνει με την ηλικία. Τώρα ακουμπάνε στην κοιλιά μου και δε μου αρέσει η αίσθηση.

Ήθελα να θηλάσω αλλά δεν είχα αρκετό γάλα. Έτσι, και θήλασα και χρησιμοποίησα μπιμπερό. Οι ηλεκτρικές αντλίες μητρικού γάλακτος στο νοσοκομείο είναι πραγματικά σαν τις συσκευές που αρμέγουν αγελάδες. Βάζεις μία σε κάθε μαστό και πονάει. Μια από τις χειρότερες αναμνήσεις είναι να το κάνω αυτό ενώ έσκαγαν πυροτεχνήματα για την πρωτοχρονιά. Ήμουν ψυχολογικά χάλια.

Είμαι μόνη μου εδώ και τρία χρόνια και σκέφτομαι «Να πάρει! Τι θα σκεφτεί ένας νέος σύντροφος για το στήθος μου; Δεν το είχε δει όταν ήταν ωραίο και σφριγηλό». Είχα σχέση για 7 χρόνια με έναν άντρα και μετά για 7 χρόνια με μια γυναίκα. Πιστεύω ότι οι λεσβίες κρίνουν το στήθος όπως και οι άντρες, αλλά εξαρτάται και από το αν έχουν κάνει παιδιά.

Μια γυναίκα που είχα σχέση μαζί της ήταν πολύ παχιά και έχασε βάρος τόσο απότομα που το στήθος της κρέμασε μέχρι τον αφαλό. Αλλά δεν είχε σημασία, επειδή τη γούσταρα σαν τρελή. Το σεξ είναι σεξ, και μπορείς να κάνεις φοβερό σεξ όπως και να είναι το στήθος σου. Το στήθος μου είναι σημαντικό για μια σεξουαλική σχέση.

Ήμουν μια τυπική Ασιάτισσα τη δεκαετία του 70. Είχα αυστηρή ανατροφή και καθόλου φίλους έξω από την οικογένεια. Μετά βρήκα έναν λευκό φίλο και άρχισα να φοράω τζιν και να δείχνω τη σιλουέτα μου. Βλέπω τώρα τις φωτογραφίες και ήμουν κούκλα. Έχω σκούρο δέρμα και καθόλου ρυτίδες – το ασιατικό δέρμα δε γερνάει τόσο πολύ. Το στήθος μου αρχίζει να χαλαρώνει γύρω από τις θηλές, το δέρμα αδυνατίζει και η ελαστικότητα χάνεται. Το υπόλοιπο σώμα δεν έχει τέτοια αλλαγή. Δε με πειράζει που μεγαλώνω.

Δεν είναι σωστό να φοράω φορέματα με ντεκολτέ στη δουλειά, αλλά μπορεί να βάλω ένα πιο ανοιχτό πουκάμισο. Συνήθως αλλάζω για το βράδυ, ακόμα και για μια μικρή βόλτα. Δε θέλω να με κοιτάζουν οι άντρες και δε θέλω να αισθάνομαι ανασφαλής. Θα έπρεπε να μπορώ να βάλω ένα ωραίο φόρεμα που να αναδεικνύει το στήθος μου, αλλά δεν το κάνω. Αυτό που φανερώνει το παραπάνω για την κοινωνία είναι τραγικό.

Μετάφραση: Ματίνα Καραγιαννίδου-Σταμπουλή